

Prof. Klaus Stein studeerde scheikunde aan de Rijksuniversiteit Utrecht, waar hij in 1954 het doctoraalexamen aflegde met als specialisaties colloïdchemie en theoretische natuurkunde.

Van 1954 tot 1958 was hij als wetenschappelijk ambtenaar werkzaam bij het Laboratorium voor Fysische Colloïdchemie van de Landbouwhogeschool te Wageningen. Hij promoveerde in 1957 bij prof.dr. J.Th.G. Overbeek op het proefschrift : "De oxidatie van phloroglucino!".

Van 1958 tot 1961 was hij als research-assistent in dienst van het Centraal Laboratorium TNO te Delft, waar hij chemisch onderzoek deed aan silikaten.

Van 1961 is Klaus Stein in dienst bij de Technische Universiteit Eindhoven. Aanvankelijk onderzocht hij, binnen de

vakgroep Anorganische Chemie, de silikaatchemie en de chemie van niet-kristalijne vaste stoffen.

In 1968 werd hij benoemd tot lector in de Algemene Chemie, met als onderwijsopdracht Fasenleer, Thermodynamica, Colloïdchemie en Capita Selecta. In 1974 werd hij gewoon hoogleraar met dezelfde onderwijsopdracht.

Klaus Stein heeft naast zijn omvangrijke onderwijstaak veel gepubliceerd. Bij zijn benoeming tot lector, op 39-jarige leeftijd, had hij reeds 30 publikaties op zijn naam staan.

Hij heeft internationaal een vooraanstaande positie opgebouwd op het gebied van de cementchemie.

Vanaf 1980 heeft hij in Eindhoven het zeker toen voor Nederland unieke gebied van de toegepaste colloïdchemie ontwikkeld. Als lector en hoogleraar heeft hij, naast het leiding geven aan zijn groep en het begeleiden van o.a. 17 promovendi, ook regelmatig eigenhandig onderzoek verricht. Hij heeft inmiddels ca. 150 publikaties op zijn naam staan.